

‘Wilt u mijn lievelingsboek voorlezen?’ vraagt Ada.

‘Zullen we dat een andere keer doen? Ik wil wel met je bidden.’

Meteen begint moeder: ‘Lieve Heere in de hemel, Dank U wel dat U ons vandaag heeft gespaard en voor ons heeft gezorgd, Ik zou U willen vragen of U dat toch ook in de toekomst wilt blijven doen, als er toch misschien iets ergs gaat gebeuren.’

Heeft moeder het nou alweer over die ‘oorlog’?

Moeder gaat verder: ‘Alles ligt in Uw handen. Wilt U toch alle zonden vergeven en dat we toch altijd het goede pad zullen nemen. Amen.’

‘Moeder?’ vraagt Ada voorzichtig. ‘Komt er oorlog?’

‘Heb je het gehoord?’ vraagt moeder.

‘Wat gehoord?’ vraagt Ada.

‘Wat ik beneden zei.’

‘Ja, moeder.’

Alweer komt er een diepe zucht uit Ada’s mond.

‘Ada... als ik eerlijk ben, denk ik dat er oorlog komt, maar ik weet het natuurlijk niet zeker, want alles ligt in God’s handen. Hij weet alles.’

Ada voelt haar hart steeds harder bonken.

Het lijkt wel alsof haar hart eruit wil springen. Allebei weten ze niet wat ze moeten zeggen. Dan staat moeder op en zegt: ‘Welterusten Ada.’ Ada zegt niks terug en draait op haar zij.

Oorlog... Met nare gevoelens valt ze in slaap.

De volgende ochtend, als Ada wakker wordt, denkt ze gelijk weer aan wat er gisteren is gebeurd; niet aan dat leuke samen met Treintje, maar wat moeder zei over oorlog.

Ze hoort de vogels vrolijk tjilpen, maar dat is niet zoals zij zich voelt.

Ze voelt zich naar en let op elk klein dingetje dat heel normaal is, zoals de stemmen van anderen, beneden in de woonkamer.

Ze pakt haar tas in voor school en smeert voor zichzelf ook nog een broodje, dat ze nu kan opeten.

Ze schenkt haar beker vol met melk en drinkt het binnen vier slokken op.

Ze geeft haar moeder een kus en zegt: 'Fijne dag vandaag, moeder,' en stapt dan de deur uit.

Ada stapt op haar mooie, groene fiets en rijdt de straat uit, op weg naar school.

'Hai, Ada.'

Treintje komt naast haar fietsen.

Ada geeft geen antwoord, ze zit met haar gedachten bij wat moeder gister had gezegd. Ze merkt niet eens dat Treintje naast haar fietst!

'Ada!'

Ada schrikt op uit haar gedachten.

'Oh hoi Treintje, fiets je al lang naast me?'

'Al vijf minuten.'

Treintje doet net alsof ze het heel erg vindt, maar begint dan te lachen.

Ada geeft ook een kleine glimlach, maar kijkt daarna gelijk weer voor zich uit.

‘Waar zit je aan te denken?’ Treintje kijkt haar onderzoekend aan.

‘Gewoon, aan school.’

Waarom zeg ik niet gewoon waar ik echt aan denk? denkt Ada.

Zit ik zo erg in gedachten?

‘We hebben vandaag geschiedenisstoets,’ zegt Treintje plotseling. ‘Heb jij geleerd?’

Ada schrikt, geschiedenisstoets?

Zit ze zo in gedachten, dat ze niet eens weet dat ze een toets heeft?

En ze heeft niet eens geleerd!

Ondertussen, als ze zijn aangekomen, gaat de bel.

Naast elkaar staan ze in de rij.

‘Goedemorgen iedereen,’ zegt de bovenmeester.

‘Goedemorgen bovenmeester,’ zegt iedereen in koor.

Daarna gaat elke rij met zijn eigen juf of meester mee.

De meester laat de planning zien.

- Kerkgeschiedenis 9:00
- Rekenen 9:30
- Pauze 10:00
- Spelling 10:30
- Taal 11:00
- Geschiedenistoets 11:30